

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-29

София, 06.03 201 4 г.

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Копие ДО
Г-ЖА КОРНЕЛИЯ НИНОВА
✓ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
На Ваш № 453-08-16 от 21.02.2014 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

В Министерството на финансите е получено писмо на председателя на Комисията по труда и социалната политика към Народното събрание, изх. № 453-08-16/21.02.2014 г., с искане за становище по законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда (№ 454-01-28), внесен от г-н Волен Сидеров и група народни представители на 20.02.2014 г.

Министерството на финансите, съобразно функционалната си компетентност, изразява следното становище по представения законопроект:

Министерството на финансите не подкрепя предложените промени от народния представител Волен Сидеров и група народни представители в чл. 244 от Кодекса на труда.

От една страна предложените редакции на разпоредбите на т. 1 и 2 на чл. 244 от Кодекса не предлагат точна и ясна уредба, което води до правна несигурност.

От друга страна, приемането на такава уредба, според нас, не е съобразено с обществено-икономическото развитие на страната и с изискванията за фискална стабилност и консолидация. Повишаването на минималната работна заплата в страната следва да отчита обективните критерии за икономическото развитие и конюнктура. Ако минималната работна заплата е установена на необосновано високо равнище, то това би могло да има негативно влияние най-вече върху нискоквалифицираните работници, поради тяхната ниска производителност, както и да направи трудно устройването на работа на уязвимите групи лица. Не намираме логика в мотива, че повишаването на минималната заплата до средната такава за страните членки от ЕС ще насърчи производителността на труда. На практика всички показатели, които измерват нивото на доходите у нас спрямо средното за ЕС, като БВП на глава от населението по паритет на покупателна способност /ППС/, БВП на един зает по ППС, компенсация на наетите в добавената стойност, както и нивото на минималната работна заплата подреждат страната ни на последно място по равнище на доходите. Така ниското ниво на доходите се свързва с ниското ниво на производителността на труда. Едно необосновано повишаване на нивото на заплащане, без съответния ръст на производителността, ще влоши сериозно конкурентоспособността на икономиката.

Предложението за обвързване на минималната заплата в България в размер не по-малък от средния за ЕС не е релевантно, предвид голямата диференциация на размерите на минималната заплата по страни. От пакета документи не става ясно какво се има предвид под „средна минимална работна заплата за държавите от Европейския съюз“. Не е прецизирано дали се има предвид почасова или месечна минимална ставка. Липсва информация в кои страни от ЕС има въведено нормативно обвързване на минималното възнаграждение за страната със средната за ЕС минимална работна заплата.

Един по-обективен критерий за актуализация на минималната заплата, който би отчетел и специфичните особености на отделните страни, е обвързването на динамиката на минималната заплата с тази на средната работна заплата за страната, който да гарантира достигането и поддържането на средното за ЕС съотношение между двата показателя.

Във връзка с финансовите аспекти на законопроекта считаме, че в мотивите към законопроекта следва да се съдържа изискуемото от чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове. В тази връзка отбелязваме, че изложената в последния абзац от мотивите към законопроекта информация не би могла да се приеме като такава, отговаряща на изискванията на визираната разпоредба. Нещо повече, посочва се, че средствата за реализиране на изменението на Кодекса на труда може да се намерят чрез реструктуриране на държавния бюджет, преразглеждане на концесии, въвеждане на по-високи корпоративни данъци, както и на данък лукс, но според нас това изменение освен в бюджетния сектор ще засегне и разходите за труд на работодателите от частния сектор, а в мотивите липсва оценка на ефекта върху частния сектор. Според нас мотивите към законопроекта не дават отговор на изключително важните, предвид предлаганите промени, въпроси за финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, и за очакваните финансови резултати от нейното прилагане както за частния, така и за публичния сектор.

С оглед предприемане на необходимите действия от Ваша страна, като ресорен министър в съответствие с чл. 82 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, Ви уведомявам за становището на Министерството на финансите.

МИНИСТЪР:

ПЕТЪР ЧОБАНОВ

